

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne har nok nogen sympati for forslaget, idet lommepegeproblemet er væsentligt og stort på plejehjemmene. Men det løser jo kun problemet for en vis gruppe, og det er den gruppe, der i forvejen vel nok har de fleste penge at råde over. Jeg vil derfor foreslå, at man henviser forslaget til den ældrekommission, som vi under det foregående punkt på dagsordenen drøftede, således at det kan indgå i de overvejelser, man har om lommepege i øvrigt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på SFs vegne afvise forslaget i og med, at jeg har hørt argumentationen fra ministerens side, og den er jeg såmænd enig i. Desuden synes jeg, at det er fremgået temmelig klart af den debat, vi har haft om den foregående sag, og det er jeg enig i, at lommepegebeløbet er for lille. Men det ville næsten være at føje spot til skade kun at hæve lommepegebeløbet for dem, der i forvejen er bedre stillet. Det kan vi under ingen omstændigheder medvirke til. Men vi medvirker meget, meget gerne til, at lommepegebeløbet generelt hæves.

Grethe Philip (RV):

Jeg forstår meget vel, at der er en del af de ældre, der har nogen opsparing, der har svært ved at forstå, at de skal af med så meget til at betale for deres plejehjemsplads. Men jeg tror også, at der er mange af dem, der slet ikke gør sig klart, hvilket umådelig stort tilskud de i virkeligheden får fra samfundet, og at det praktisk taget altid trods alt er en beskedne del, de betaler.

Naturligvis er disse lommepege meget beskedne beløb, det er vi jo alle sammen klar over. Ligesom den foregående taler synes jeg nok, at det er lidt vanskeligt at sætte lommepegebeløbet eller det, der i realiteten er lommepegebeløbet, op for de mennesker, som alligevel sidder lidt bedre i det, medens der altså skulle være en stor gruppe nede i bunden, som vi ikke hjælper. Det er jo igen et af de sædvanlige spørgsmål om prioritering: skal vi lægge de midler, der er til rådighed, til de allersvagest stillede, eller skal vi fordele dem noget mere opad? Stort set ligger vores sympati i det radikale venstre hos dem, der har det allervanskeligst.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti har fremsat dette lovforslag, som det også er blevet omtalt af flere, fordi vi mener, at mennesker, der har sparet sammen gennem et langt liv eller solgt en virksomhed eller et hus, førend de er kommet på plejehjem, skal have lejlighed til at få mere glæde af det, de får i renter. Specielt tror jeg nok, det er meget svært for dem, der har ganske lidt. De, der har f. eks. 300 kr. årligt skal aflevere de 180 kr. Derfor har vi taget højde for dem, der har de meget lave renteindtægter, altså under 1.000 kr. om året.

Det er rigtigt, at der er mange, der må klare sig med de 319 kr. Hvorfor har vi så fremsat forslaget? Der er altså en ulighed, men ét sted må man jo begynde. Jeg tror, at der er almindelig enighed om, at lommepegebeløbet er for lille, og et eller andet sted, hvor provenutabet ikke er så stort, må vi begynde.

Jeg vil i øvrigt sige til venstres ordfører, at vi i bemærkningerne ganske rigtigt har anført provenutabet til 22 mill. kr. Vi var ikke i stand til at komme frem til det tal, som vi nu fik oplyst af socialministeren, nemlig at provenutabet vil være 30 mill. kr. Jeg gør mig ikke nogen som helst forestilling om, at det, der ydes, på nogen måde kan betale de kolossalt store udgifter, som jo knytter sig til opholdet på plejehjemmet.

Det bliver sagt, at der sørges for alt. Der vil jeg nævne nogle ting, som jeg føler er meget nødvendige for en, der er på plejehjem, og som det er vanskeligt at klare for de 319 kr. Det er bl. a. telefon. Dette at en klient har telefon på sit værelse, betyder, at vedkommende i højeste grad kan være i kontakt med sin familie. Meget ofte bor familien jo i en helt anden egn af landet og har vanskeligt ved at besøge den pågældende. Telefonen kan være en udmærket erstatning, og det burde måske generelt være sådan, at der var telefon på hvert enkelt værelse hos alle klienter.

Det bliver sagt, at der er gratis hårpleje. Det er selvfølgelig forskelligt i de forskellige kommuner, men i mange kommuner er det i hvert fald kun én gang om måneden, og det tror jeg nok at de fleste kvinder i hvert fald vil synes er meget lidt.

Der er også talt om taxakørsel. Det er selvfølgelig også forskelligt, hvad de forskellige kommuner dér har bestemt, men i mange